

imod hinanden; thi i de allerfleste Tilfælde har de jo fælles Interesse i at hjælpe hinanden til at faa det bedst mulige ud af det og faa det godt, saaledes at man kan tale med hinanden og hjælpe hinanden frem.

Naar man ser de forunderlige Forhold, der har udviklet sig i Kolindsund-Sagen, forekommer det mig rigtignok, at man er ude i det vilde, og hvis Organisationerne bestandig skal udvikle sig paa denne Maade her i Landet, bliver det ganske umuligt at drive Landbrug. Hvis der ikke kan blive nogen Beskyttelse for de enkelte Mennesker, ved jeg sandelig ikke, hvor vi er henne, saa kommer vi jo helt ud i russiske Tilstande. Man slaar ned paa en Mand, naar som helst man finder for godt at ruinere ham, fordi han ikke ønsker at have fagorganiserede Arbejdere; men det forekommer dog mig, at enhver maa have Lov at indrette sig, saaledes som det nu passer bedst for ham og hans Forhold, og naar han kan blive enig med sine Folk om en bestemt Løn og der er Tilfredshed paa begge Sider, er det meget uheldigt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at mæn kommer og blander sig i den Slags Ting og vil ødelægge — ødelægge, det er det, det gaar ud paa saa mange Steder i denne Tid, bare man kan faa ødelagt saa meget som muligt, faa ødelagt Forholdene for de forskellige, faa Folk sat op imod hinanden, saa at der bliver Krig og Misundelse, skønt det var vist noget andet, der trængtes til, nemlig Udjævning og Udglatning, saa at man lærte at forstaa hinanden bedre. Vi er jo dog nemlig ikke kommet længere ud, end at der nok kunde skaffes gode Forhold herhjemme, vi er et rigt Land, og der er Muligheder nok, blot vi ikke vil ødelægge hinanden og bekriige hinanden paa den Maade, det sker.

Jeg talte om, at ovre i Vestjylland, hvor man navnlig driver Kreaturfødning, vil Krisen blive værst; der er ingen Tvivl om, at her vil de vanskeligste Forhold komme. Men naar man nu i Thisted Amt paa dette Tidspunkt forhøjer Ejendomsskyldværdien med 12 pCt., ja, saa hjælper det jo ikke til at komme over Krisen, at Ejendomsværdien sættes saa højt op, at man faar en forøget Formue at svare Skat af, uden at man i Virkeligheden har faaet den mindste Smule Merværdi. Det er et meget uheldigt valgt Tidspunkt. Nu bliver det sagt, at man gaar efter Statistikken og undersøger, hvad Huse og Gaarde er blevet solgt for, og saa hævdes det, at Salgsstatistikken viser højere Summer, hvorefter man altsaa forhøjer Ejendomsskyldværdien. Jeg og mange med

mig har nu ikke den Opfattelse, at det alene er Handelsværdien, det gælder om, naar Ejendomsskyldværdien skal ansættes. Da Lovforslaget sidste Gang blev fremsat, stod der, at det var Handelsværdien, men det blev ændret til, at man skulde gaa efter, hvad Ejendommen var værd i Handel og Vandel. Nu ved jeg godt, der er forskellige Opfattelser af, hvad Udtrykket „Handel og Vandel“ betyder, men efter min Opfattelse betyder det Forrentningsevnen eller den Sum, som Ejendommen kan forrente. Endvidere skal der tages Hensyn til forskellige Forhold, de klimatiske Forhold o. s. v. I Thy ligger Ejendomsskyldværdien forholdsvis højere end paa Øerne, hvor de klimatiske Forhold og dermed Forrentningsprocenten er bedre. Det er lokale Forhold, som bevirker, at man hellere vil bo deroppe, man er mere stedbunden, og derfor kommer Ejendommenene højere op. Dette maa man tage Hensyn til, forekommer det mig, naar der i Loven staaar, at der skal tages Hensyn til, hvad en Ejendom er værd i Handel og Vandel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om han ikke er af den Opfattelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for, nemlig at naar der er Tale om Handel og Vandel, kan man ikke nøjes med at se paa Handelsstatistikken, men man maa ogsaa tage Hensyn til andre Forhold. (*Wilmann*: Hvad er Vandel for noget?). Det har jeg lige forklaret, men det ærede Medlem har maaske ikke hørt efter.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Finansminister, om det er Meningen, at det skal have tilbagevirkende Kraft for de 3 Aar, der er gaaet, og hvis det besvares bekræftende, vil jeg meget henstille til Finansministeren, at man paa Grund af de nuværende vanskelige Forhold venter med at forhøje Ejendomsskylden, indtil den nye Vurdering, som jo allerede skal finde Sted til næste Aar, er foretaget. Thi hvis det bliver saaledes — Forrentninggangen er jo saa langsom —, at det skal vare 2—3 Aar, inden man faar at vide, hvorledes det forholder sig med Efterbetalingen, og hvad dermed følger, vil det være meget uheldigt, naar denne Efterbetaling skal finde Sted, og der skal reguleres tilbage for 3 Aar; thi saa tror jeg ikke, der kommer mange Penge ind i Statskassen, der vil gaa alt for meget til Omkostninger. Ansættelse af nye Skrivere o. s. v. Folk kommer af med deres Penge, men Statskassen faar dem ikke. Jeg vil altsaa meget henstille, at man tager op til Overvejelse, om man ikke kunde vente til 1926, da den nye Vurdering skal finde